

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 29. 1. Przepisy uchwały nie dotyczą:

- 1) rolniczych spółdzielni produkcyjnych,
- 2) spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych,
- 3) spółdzielni budownictwa mieszkaniowego w zakresie inwestycji mieszkaniowych i towarzyszących.

2. Zasady finansowania inwestycji i remontów w spółdzielniach oszczędnościowo-pożyczkowych określają przepisy dotyczące instytucji finansowych.

§ 30. Inwestycje branżowe organizacji spółdzielczych przyjęte przez bank do finansowania do dnia 31 grudnia 1971 r. mogą być finansowane na warunkach określonych przez bank do dnia ich zakończenia, z tym że przepisy uchwały stosuje się do oprocentowania kredytów bankowych i nagradzania uczestników procesu inwestycyjnego.

§ 31. Udzielone przez banki organizacjom spółdzielczym do dnia 31 grudnia 1971 r. kredyty na dokumentację i inne nakłady, związane z przygotowaniem dotychczasowych inwestycji branżowych do realizacji, podlegają spłacie w terminach określonych w umowach o kredyt. W miarę posiadania środków na finansowanie inwestycji organizacje spółdzielcze mogą dokonywać wcześniejszej spłaty kredytów.

§ 32. Minister Finansów może wydać w uzgodnieniu z Naczelną Radą Spółdzielczą przepisy zapewniające prawidłową realizację zasad uchwały.

§ 33. Traci moc uchwała nr 4 Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1970 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów organizacji spółdzielczych (Monitor Polski Nr 2, poz. 12).

§ 34. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1972 r., z tym że przepis § 24 ust. 1 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

181

ZARZĄDZENIE Nr 48 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 czerwca 1972 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu uprawnień do wydawania przepisów o skażeniu spirytusu i obrocie spirytem.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. z 1956 r. Nr 58, poz. 270, z 1957 r. Nr 49, poz. 238 i Nr 50, poz. 245 i z 1958 r. Nr 22, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu uprawnienia do wydawania przepisów o skażeniu spirytusu i obrocie spirytem.

§ 2. 1. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 marca 1955 r. w sprawie obrotu spirytem i skażenia spirytusu (Monitor Polski Nr 29, poz. 280).

2. Do czasu wejścia w życie przepisów wydanych przez Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu w sprawach, o których mowa w § 1, zachowują moc obowiązującą:

- 1) zarządzenie Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 8 sierpnia 1955 r. w sprawie składu i trybu postępowania komisji nadzorujących skażenie spirytusu w zakładach podległych Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego (Monitor Polski Nr 74, poz. 919);
- 2) zarządzenie Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 8 sierpnia 1955 r. w sprawie trybu badania środków skażających oraz sposobu ich zabezpieczenia (Monitor Polski Nr 74, poz. 920);
- 3) zarządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego z dnia 17 września 1956 r. w sprawie recept skażenia spirytusu (Monitor Polski Nr 82, poz. 969).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

182

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 czerwca 1972 r.

w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie budynków.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357 i z 1964 r. Nr 16, poz. 94) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1961 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 3, poz. 6, z 1965 r. Nr 7, poz. 36 i z 1967 r. Nr 6, poz. 22) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się taryfę składek za obowiązkowe ubezpie-

czenie budynków, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 sierpnia 1966 r. w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie budynków (Monitor Polski Nr 47, poz. 233).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: *S. Jędrzychowski*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 czerwca 1972 r. (poz. 182).

TARYFA SKŁADEK ZA OBOWIĄZKOWE UBEZPIECZENIE BUDYNKÓW.

1. W zależności od rodzaju budynku i położenia roczna składka za obowiązkowe ubezpieczenie budynków od tysiąca złotych sumy ubezpieczenia wynosi:

Rodzaj budynków:		Składki za ubezpieczenie budynków	
Budynki	pokryte	miejskich zł	wiejskich zł
murowane	twardo	0,10	0,80
	międko	0,50	1,60
	słomą	2,50	2,50
drewniane	twardo	0,20	1,60
	międko	1,00	2,40
	słomą	3,20	3,20

2. Minimalna składka za ubezpieczenie wszystkich budynków jednej nieruchomości wynosi dziesięć złotych.

3. Rodzaj budynków określa się w zależności od konstrukcji ich ścian zewnętrznych oraz pokrycia dachu:

- 1) za budynki murowane uważa się budynki, których ściany zewnętrzne zbudowane są z materiałów niepalnych, jak cegła, kamień, pustaki itp., oraz z muru pruskiego, przy czym nie uwzględnia się sposobu wypełniania ścian szczytowych, poddasza, trempla, konstrukcji ścian dźwi-

łowych i konstrukcji balkonów oraz konstrukcji i pokrycia budynku przylegającego; nie bierze się pod uwagę werand, sieni itp., jeżeli wartość poszczególnych przybudówek nie przekracza 5% sumy ubezpieczenia właściwego budynku; do budynków murowanych zalicza się również stodoły, które posiadają murowane szczytowe ściany i szczyty oraz słupy pionowe zrębu;

- 2) za budynki drewniane uważa się budynki nie wymienione w pkt 1;
- 3) za pokryte twardo uważa się takie budynki, których pokrycie wykonane jest z materiału ognioodpornego, jak dachówka, eternit, łupek, papa smołowa, płyty pilśniowe itp.;
- 4) za pokryte międko uważa się pozostałe budynki, z wyjątkiem pokrytych słomą, a więc pokryte gontem, deskami itp.;
- 5) za pokryte słomą uważa się budynki pokryte słomą zbóż, trzciną, trawą itp.;
- 6) jeżeli pokrycie składa się z kilku materiałów, przy stosowaniu taryfy bierze się pod uwagę materiał najbardziej łatwo palny.

4. Za budynki miejskie uważa się budynki nie związane z gospodarstwem rolnym, położone na obszarze miast oraz osiedli, a za budynki wiejskie — budynki położone na obszarze gromad oraz budynki związane z gospodarstwem rolnym, położone na obszarze miast i osiedli.

183

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 czerwca 1972 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie § 5 uchwały nr 178 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 40, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1971 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski z 1972 r. Nr 1, poz. 7 i Nr 26, poz. 147) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku nr 1 skreśla się pkt 6,
2) w załączniku nr 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Ministerstwo Łączności:

- a) przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu Stacji Radiowych i Telewizyjnych,
b) przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu Transportu Samochodowego Łączności,
c) przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu Upowszechnienia Prasy i Książki „Ruch”,
d) Polska Poczta, Telegraf i Telefon w zakresie lokali wynajętych od innych jednostek.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1972 r.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

184

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICICTWA I ENERGETYKI

z dnia 14 czerwca 1972 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie eksploatacji prądnic (generatorów) synchronicznych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. z 1962 r. Nr 32, poz. 150 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115 i 117) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 17 lipca 1971 r. w sprawie eksploatacji prądnic (generatorów) synchronicznych (Monitor Polski Nr 40, poz. 256) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Przed uruchomieniem prądnicy po postoju dłuż-

szym niż siedem dni należy wykonać pomiary rezystancji (oporów czynnych) izolacji uzwojenia stojana i obwodu wzbudzenia.”

- 2) § 22 otrzymuje brzmienie:

„§ 22. W czasie prowadzenia eksploatacji prądnic należy przeprowadzać próby i pomiary, w terminach i zakresach ustalonych instrukcją o eksploatacji.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. E. Porąbka